

Serbian
Revelation, Chapter Five #1
61-0611

OTKRIVENJE 5. GLAVA, 1. DEO

Jeffersonville, Indiana, SAD

11. juna 1961.

www.messagehub.info

null
"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

zatreba. Oče, zahvaljujem Ti zato.

Ja molim da Ti pospešiš (ubrzaš) dolazak dana kada će Isus ponovo doći i kada ćemo mi svi biti zajedno skupljeni na mestu gde više neće biti ni dana ni noći, već će Njegova Svetlost svetliti u Večnost u kojoj ćemo mi biti zajedno zauvek. Podari to, Gospode.

Ako ima ko ovde ovoga jutra, Gospode, ko ne poznaje Tebe kao svog Spasitelja, mogu li oni zaželeći da se upoznaju s Jagnjetom koje drži tajnu Knjigu zapečaćenu sa sedam pečata u svojoj ruci. Gospode, možemo li mi biti upoznati s Njim, kako bismo u budućnosti prilikom otvaranja pečata mogli videti o čemu nam Gospod govori. Mi to molimo na Slavu Božiju, i u Ime Njegovog Sina, Isusa Hrista.

78 I dok su naše glave pognute, neka neko kaže: "Setite se mene, brate Branham, dok molite, kako bih i ja bio ubrojen u molitvi?" Bog vas blagoslovio. I vas blagoslovio Gospod. Bog vas blagoslovio, i vas, i vas. Da. Bog vam bio milostiv. Da. Da, tu je možda preko dvadeset i pet podignutih ruku.

Gospode, Ti vidiš njihove ruke. Ti znaš njihove želje. Ti znaš šta je u njihovim srcima. Ja ne znam. Molim Te da im Ti to objaviš, Gospode, Tvoju dobrotu i Tvoju milost. Oprosti im za sve. Ako se radi o bolesti, Gospode, isceli njihova tela i učini da budu zdravi. Učini to, Oče, dok je pomazanje Duha Svetoga nad ovim skupom, nad zajednicom sada; neka bi veliki Gospod Bog Neba tako pomazao da bi On svakoga blagoslovio u Božanskoj prisutnosti, kako bismo mogli otići odavde ovog jutra govoreći: "Zar nam nisu gorela srca?" Podari to, Gospode.

79 Sada, ja slab i umoran, izgubio sam glas, i ja samo molim, Bože, za svoju snagu. Hoćeš li mi pomoći? Hoćeš li me osnažiti? Zakrpi tu ranu dole, Gospode. Molim te neka sveto Ulje Božije dođe tamo, i na svaku drugu ranu, Gospode, svugde i na svakog. Mi želimo da živimo, Gospode, u Tvoju čast i slavu. Daruj to. I isceli sve bolesne i bolne. I proslavi se, Gospode, jer mi znamo da nećemo imati još mnogo ovakvih sastanaka; oni će proći, postaće prošlost.

Sada, Oče, blagoslovi, mi molimo svi zajedno u Ime Isusa Hrista.

I onda, Oče, mi tražimo takođe da se setiš onih koji treba da se krste ovoga jutra u Ime Gospoda Isusa, da im daš krštenje Svetim Duhom, veliku slavu i čast. Daruj to, Oče. Predajemo to sve Tebi sada.

I Oče, sa svima ovde, ja predajem sebe. Ne zaboravi me, Gospode, samo mi pomози. Molim u Isusovo Ime. Amen.

OTKRIVENJE 5. GLAVA, 1. DEO

1 Puno Ti hvala, brate Nevil. Gospod Te blagoslovio, moj brate.

I dobro jutro, prijatelji. Ovo je velika radost i privilegija, ponovo biti ovde u šatoru i imati ovo vreme za jutarnje obožavanje i zajedništvo s Reči Gospodnjom. Verujem da je jednom bilo rečeno: "Bejah sretan kad mi rekoše: 'Hajdemo u Gospodnji Dom.'" Biti ponovo s bratom Nevilom, mojim dobrim i dragocenim prijateljem ...

2 Izgleda da je dosta toplo ovde nazad. Imamo, mislim, nekoliko lepeza koje možete koristiti svojim rukama ovako. Samo mašite s njima ako imate motor ... Vidim da neki koriste pesmarice i slično. Kada pokušavamo imati službe, izbegavamo mesta gde je jako vruće. To je razlog zašto smo ovde ovo jutro, kako bi zaobišli takva vruća mesta. I jedino što nam može pomoći u tome jeste Krv našeg Gospoda Isusa Hrista.

3 I bio sam jako sretan da čujem dobre vesti o crkvi, kako ona napreduje, ide s Gospodom, i kako Gospod radi s vama u duhovnim darovima. Jako sam zahvalan Bogu za vaša iskrena srca s kojima On može raditi, te verujući da će vas On zadržati upravo u središtu tog pravog i uskog Puta, da nećete skrenuti ni desno ni levo.

4 želim se zahvaliti bratu Colvinu i njegovoj kćeri, koja je verujem upravo pre nekoliko trenutaka otpevala tu pesmu: "Nema suza u Nebu." To je predivno. Jako to cenim.

I kao što je brat Nevil rekao o sebi i meni pre mnogo godina, i ja to mogu reći o bratu Colvinu; mi se znamo već godinama. Čuti ga kako peva te stare hrišćanske pesme te kako podiže decu na Putu Gospodnjem, to je vrlo uzvišen osećaj u meni. Čini me radosnim kada znam da Gospod još uvek ima ljude koji Ga vole i vode računa o Njemu. Zahvalni smo za to.

5 Otkada sam se vratio, čujem da su mnogi bili kršteni u veru, i jako smo radosni zbog toga. Vidim mog dobrog prijatelja, brata Elmera Gabeharta pozadi. Razumem da je on bio kršten u veru, i za to sam zahvalan. To čini svu našu 'lovačku posadu' dole u Kentakiju da budemo spremni, ...

Sećam se (I znam da me Rodni sluša u zadnjoj sobi, ako se već vratio, i Čarli sedi ispred mene.) kada smo imali običaj ići tamo dole ... Svi dečaci su to voleli, "Dobro, to su verice". Uzeli bi ih nekoliko ukoliko bi ih mogli naći. Razgovarao sam s njima da to nije bilo u redu. Tako sada je cela grupa obraćena, i mislim da ćemo morati ići u sledeći okrug i učvrstiti one tamo. To će biti super.

6 Ponekad pogledam dole, kao i svaki službenik, dole na put kojim sam

išao, i začudim se stvarima, ako ste ikada sadili seme.

Mnogi od vas su upoznati s Džonom - jabukovim semenom u Americi. Isto tako bio je i čovek u Švedskoj kao ovoj u Americi. Sadio je cveće. I neki kažu da je to razlog zašto u Švedskoj ima toliko puno cveća; zato što su sadili seme cveća, svugde gde bi našli komad zemlje da bi semenke mogle rasti. On je voleo cveće te je jednostavno posipao seme okolo. On je otišao (sa zemlje - op.prev.), ali njegovo cveće još uvek živi.

Oproštajne reči ostaju za nama

Otisci stopala u pesku vremena;

Otisci stopala, možda drugoga,

Dok jedrimo iznad života svečano pučinom...

I to je ono što mi uvek želimo videti, da nešto što smo mi učinili može doneti dobrobit drugima.

7 Pre nekoliko dana ja sam razgovarao s mojim vernim malim prijateljem u gradu, doktorom, Samom Adairom. I on je rekao: "Kako ide, Bil?"

Ja sam rekao: "Prilično dobro, verujem, Doc." - "A kod tebe?"

On je rekao: "Uh, puno pacijenata, imao sam petnaest pregleda ovog poslepodneva."

Rekoh: "Pa, to je dobro ako su to samo pregledi i ako se nije pronašlo ništa loše. I tako smo počeli pričati o vremenu kada smo bili dečaci. Rekao sam: "Pa, Doc, ne znam kako dugo ću još biti ovde. Mi smo oboje u svojim pedesetim godinama."

On je rekao: "To je istina."

Ja mu rekoh: "Najveće uzbuđenje koje imam je živeti za druge."

8 A on mi reče: To je ono što život jeste i što ga čini stvarnim, ne ono što možeš učiniti ili uraditi za sebe, već što možeš učiniti za drugoga." Vidite, to je kada vi stvarno živite.

I ako se dogodi da je neko među nama ko to nikada nije učinio, pokušao živeti za nekoga drugoga, neka učini tako, i videće koliko će više dobiti od života kada ne bude više živio za ono što može sebi dati već za to što može dati drugome. I videćete da je to mnogo blagoslovljenije nego li bogatstva ili bilo šta što mi mislimo, a to je ono što možemo uraditi za nekoga drugoga da mu breme života bude olakšano ... Jer život u stvari predstavlja breme. A to će ga učiniti nešto lakšim drugoj osobi. Ne možete znati radost sve dok to jednom ne probate, dok ne učinite nešto za nekog drugog.

morate imati te dobre dane da ih uživate ili loše dane da bi uživali u dobrima. Vi morate imati ponekad neke male bolesti da bi mogli uživati u dobrome zdravlju. Vidite to? I vi morate imati svoje doline kako biste mogli uživati u planinskim vrhuncima; jer biće samo zdravlje, biće samo Bog, biće samo radost... Biće radost koja nikada ne prestaje. Ali do tog vremena, mi moramo imati taj 'za' i 'protiv'.

Svako ko ovo razume, neka kaže 'Amen'. [Zajednica kaže "Amen."-Prev.]

75 Ta je devojka govorila da je pokušavala naći Gospoda. Gde god je išla... Išla bi u ovu crkvu i u onu crkvu, i svugde, ali Ga nije mogla pronaći. I onda jednom našla Ga je dok je išla putem; tamo je bio mali, stari čovek, koji je hodao putem, a na leđima je nosio ogromnu katedralu. A ona je rekla: "O, dobri čoveče ovo je strašno lepo od vas, ali vi to sve nosite na svojim leđima. To će vas satrti"

On je odgovorio: "Ne, Mene to neće satrti, jer Ja sam Stena na kojoj je ovo sagrađeno." To je On.

Pomolimo se.

76 O Steno svih Vekova, tako sam sretan da mogu ujahati u katedralu, znajući da mi počivamo na Steni. On - Stena je rekao: "Ovo nije teže od papira." I kako se Stena brzo počela kretati, predivna zvona su počela skladno zvoniti unutra. O Steno svih Vekova, sakrij nas u Tvojoj milosti. Nosi nas dole putem i tokom života tako da bi naša srca bila puna radosti i kako bi davala hvale Tebi celim putem.

Mi Ti zahvaljujemo za Tvoju posetu ovog jutra, za posetu Duha Svetoga kroz Reč, kako On dolazi unutra i čini Reč nama tako stvarnom. Oprosti nam naše promašaje i sve što smo učinili ili rekli što je bilo pogrešno. Oprosti nam to. Pomozi nam da budemo bolji hrišćani, Bože, Oče naš. Molimo te da bi Tvoja milost počivala na nama.

Molim Te, Gospode, ako bi bila Tvoja volja, da se mi možemo uskoro vratiti i završiti ova poglavlja i uzeti sedam pečata. Mi čeznemo za tim trenucima, Gospode, da nam Ti dopustiš da to uradimo. I, Oče, upravo tu u ovoj maloj crkvi, molimo da nam Ti to daš, kako bismo mogli razumeti te velike stvari Božije. Ne zato što mi to zaslužujemo, Gospode, nego zato što naša gladna srca veruju za to. Mi molimo da bi Ti to nama dao.

77 Mi molimo za našeg brata Nevila, Gospode, našeg vernog od Boga poslanog pastora. Mi molimo za njega da mu Ti pomogneš i blagosloviš ga, njega i njegovu dragu ženu, i njegovu malu decu.

Mi molimo za sve verne, i za đakone, i za svakoga koji dođe u ovu crkvu. Ne samo za naše, nego i za ostale i za sve one koji pozivaju na Tvoje Ime. Ja molim za moje prijatelje u celoj zemlji, koji tu dođu čim

70 To je jedna stvar oko koje bi se sada mogli prepirati, oko toga šta je to, ali On je jedini koji to interpretira na Božanski način. A sa zadnje strane ovde nije bilo nikoga koji bi to mogao učiniti. To pripada samo i jedino Njemu, i On je jedini koji može razotkriti tih sedam Božijih misterija (tajni). I pogledajte sada ovde, svaki delić toga tiče se otkupljenja, toga kako je crkva bila otkupljena i toga šta će biti otkupljeno.

Oh, ljubimo Ga sa svim svojim srcem, uradimo sve što god možemo.

71 Određeni pisac je pisao priču ... Pre nego što završim i predam službu bratu Nevilu. Uživajte li u Otkrivenju? O, kako ja to volim. Mi smo ovog jutra imali samo oko tri stiha, ali mi ćemo ih ponovo uzeti. Zapamtite, mi samo...

Pisac je pisao knjigu o jednoj mladoj devojci koja je pokušavala naći Boga. I tako mnogo puta kada mi tražimo Boga i pokušavamo Ga pronaći, i ako bi Gospod bio svugde i vi imate taj veliki presto... Pa, ako bi On imao veliki presto na kome sedi na određenom mestu, svako bi verovao u Njega. Ako bi tu negde Gospod seo na veliki presto, govorilo bi se: "On sedi u tome gradu i tu je On. Tu je Bog i idite k Njemu. On može učiniti to i to ovako (Brat Branham puca prstima-Prev.)" Tada bi svako verovao u Njega. Tada bi vera bila uzaludna. Mi tada ne bismo morali imati veru uopšte, jer bi sve bilo očitovano. To će tako zapravo biti u Milenijumu, ali sada On poziva i pokušava pronaći one koji... Izgleda tajnovito i tamno, i vi ne znate kako to uraditi. Ali po veri mi verujemo. Mi verujemo. To je razlog za to. Veruješ to, brate Elmer?

72 Sada, ako bi Gospod postavio presto... Mi bismo rekli: "Ovde je Bog. On živi dole u određenom mestu; otići ćemo tamo i reći: 'Dragi Gospode, Bože, hoćeš li to učiniti?'"

"Da, učiniću to!" I to bi bilo učinjeno. Vidite li vi to? Naravno, takav je Bog. Vidite? Mi to možemo videti. Tada ne bi bilo potrebe za verom ... Vera bi postala prazna (nepotrebna).

73 Šta bi bilo kada bi svaka osoba u ovome svetu bila hrišćanin? Šta ako bi svako bio Duhom ispunjeni hrišćanin? Tada mi ne bi više trebali veru, uopšte je više ne bi trebali. A vera je ta stvar po kojoj smo mi spašeni. I tu je razlog da mora biti neslaganja u vezi toga, kako bismo mi mogli koristiti (ispoljavati) veru. Da li sada razumete? Morate imati i onu drugu stranu. Vidite li vi to? Morate imati lošu ženu da bi ona prava mogla doći. Vidite? Mora postojati laž da bi se istina očitovala i sjajno zasjala. Kada bi sve bilo istina, sve bi bilo tako obično. Vidite li to? Ali, vidite, to je tako dostojanstveno; to je nešto stvarno, kada se očituju istina i vera... Tu smo sad.

74 Mi moramo imati taj 'za' i 'protiv'. To je način kako to sve ide. Vi

9 I to me dovodi do razmišljanja o trideset i jednoj godini službe (biće uskoro) za Gospoda. I pretpostavljam da svaki čovek ponekad razmišlja kada on odlazi na svoju zadnju službu, i dolazi k svome zadnjem satu, i gleda unazad na put kojim je išao, i gleda šta je bilo urađeno, gleda šta se događalo: 'Jesi li nešto uradio?' I kao što sam rekao, ono što si uradio za drugog je ono što se računa.

Često se pitam šta će biti kada dođem do kraja svoga puta, a mi ne znamo kada će to biti, niko od nas. Tako sam razmišljao gledajući nazad na prugu kojom sam išao kroz život, te sam video razne brežuljke, i trnovita mesta, i planine, i teška mesta, i ugodna mesta, te šta sam ja uradio u tim raznim vremenima. To će sve pokazati jedan od tih dana u času moga odlaska. I to će se dogoditi svakome od nas. Mi ćemo biti sigurni u to da će svako imati takav trenutak kada dođe to vreme.

10 I to me dovodi i vodi da kažem nešto što bih radije pustio nego rekao. To me vodi da kažem ... Ovo razdire moje srce do dna da to moram reći, ali ono što govorim prinuđen sam da kažem, shvatajući da se to snima na traku i da će svet to čuti, ali ja sam napustio službu iz razloga za koji mi je vrlo žao da to moram učiniti. I verovatno su mnogi od vas čuli da zatvaram svoju kancelariju, te da napuštam polje.

Ne znam gde će me naš Gospod odvesti, i ja nemam kontrole nad tim; ili šta će On imati za mene da učinim. Ali ja razmišljam na kraju ovog puta gde moram dospeti. I tokom životnih putovanja učinio sam toliko mnogo grešaka za koje mi je od srca žao, budući da sam čovek i da imam slabosti. To čini osobu da učini stvari ili kaže stvari, ili postupi onako kako inače ta osoba ne bi htela da postupi. Ali imajući slabost ljudskog bića, mi imamo takva vremena.

11 Ako ima nešto što je bilo u mome srcu da učinim, bilo je to da čujem Reči našeg Gospoda Isusa na kraju ovog putovanja, da kaže: "Dobro učinjeno, moj dobri i verni slugo." I mnogo puta sam rekao da bih voleo tamo stajati gde bi On rekao. "Dođi k Meni!", ali ja sam čeznuo u srcu da kaže: "Dobro učinjeno!" Ja nisam čuo glas kako originalno kaže: "Dođi ovamo!", kao što je bilo u vreme nastajanja Biblije, ali želim čuti od Njega: "Dobro učinjeno!"

I ako sam išta uvek želeo biti, i da to bude želja moga srca, jeste da budem istinski sluga Isusa Hrista, mog Gospoda i Spasitelja. Želim da moje svedočanstvo bude čisto, jasno, da sam stajao, i da sam u svim mojim greškama ljubio Njega svim svojim srcem.

I zbog toga, to me tera da kažem da napuštam službu, a to je zato što je nešto izraslo među ljudima što je prouzrokovalo da tako učinim. To je da sam ja uzet iz okvira službenika ili brata i da sam nazvan Isusom Hristom. To bi me klasifikovalo za antikrista. A ja ću radije sresti Boga kao

zabušant nego da Ga sretne kao antikrist te da moram odstupiti od Njega.

12 Za to sam bio čuo pre nekoliko godina i mislio sam da je to šala. Tako sam sreo nekoliko braće, dvoje ili troje njih na pecaroškom izletu, a oni su mi pristupili govoreći: "Brate Branham, nisi li ti pomazani Mesija, Hrist?"

Ja sam stavio moje ruke oko vrata oba brata, ili svih njih, i rekao sam: "Braćo, toliko koliko sam se trudio da budem istinski sluga Hristov, toliko ne želim da vi govorite ovakve stvari. A ako bi se ikada tako govorilo o meni, tada bih ja napustio službu čiste savesti, a vi koji ste tako nešto prouzrokovali bili biste odgovorni za svaku dušu koju bih spasio za to vreme, da me niste izbacili iz polja." Mislio sam da je s time sve bilo završeno.

13 A ja sam to čuo još nekoliko puta. Sledećeg dana u Kanadi jedan brat mi je pokazao malu kartu koju je držao u džepu, govoreći: "William Branham je naš Gospod," krsteći u ime Williama Branhama. A dragi brat... Da je to bio neprijatelj, znao bih da je to zadirkivanje. Ali dragi, voljeni brat dođe k meni da ispovedi svoje grehe i promašaje i ispovedi svoju veru u mene kao da sam ja Isus Hrist.

I dobio sam mnogo pisama kući, i telefonske pozive iz Čikaga i raznih mesta, gde me pitaju da li verujem u takvu dogmu.

Dobio sam razne vrste pisama unazad nekoliko zadnjih dana, te pozive iz raznih mesta, koji govore da sam ja Hrist. Braćo, to je strašna, sramotna i bezbožna laž od đavola. Vidite li? Ja sam vaš brat. To bi zacementiralo svaku osobu iz polja. To bi učinilo da svaka osoba koja voli Hrista pobegne od toga.

14 Došao sam Gospodu odmah nakon što sam prvi put to čuo, pre otprilike godinu dana (1960-te godine), te me Gospod uputio na Pismo gde je Jovan izašao propovedati. Narod tada dugi niz godina nije imao proroka na zemlji. Svi su bili ushićeni u svojim srcima, misleći da je Jovan možda Mesija. Oni su otišli i pitali ga, a on im je rekao da on nije Mesija. To se može pročitati u Luki 3:15. Ja sam isto tako postupio.

Ali kada je već bilo došlo do toga, znao sam da se nešto mora učiniti. I ja kažem, da su vizije i Anđeo Gospodnji koji se pojavio na reci, pa bila to i moja zadnja poruka crkvi, svetu: "Ove su stvari istinite, kao što je Anđeo Gospodnji istinit!"

I kada bi me ljudi mnogo puta oslovljavali prorokom ja sam mirno stajao, jer reč prorok u engleskom Testamentu znači 'propovednik', 'onaj koji prorokuje', 'koji predskazuje Reč', i slično. Za to bih stajao, ali kada dođe do toga da se mene naziva pomazanim Hristom, ili slično, to je previše za mene. Ja to nisam u stanju podneti.

najbliži rod, i ja sam onaj koji to može otkupiti, te sam zato došao da to objavim. Ako ima ko ovde ko ima valjan razlog protiv toga, ili da je neki rod bliži od mene, neka bude objavljeno." I svi su ostali ćutali. Tako je on skinuo cipelu i bacio je za svedočanstvo: "Ja sam otkupio sve što je moj brat Elimeleh posedovao." Zašto? Zato što je on bio njegov rod. On je bio rođak-otkupitelj. O, kako je to predivno. To je tako lepa priča.

I tada, sve to vreme, Ruta se odmarala i čekala da vidi kako će sve završiti. Tada on dolazi nazad. Niko ne može dati svedočanstvo protiv. On dolazi nazad i uzima Noemi. I uzima Rutu, lepu moavsku devojkicu, koju oženi i s njom bude na tom posedu. Kako predivna priča.

67 Tri su faze kod Rute. Ruta koja se odlučuje da li da se vrati u domovinu ili ne (upravo kao crkva); Ruta koja služi kada ide pabirčiti (sakupljati) na polju; Ruta koja čeka (to je ono što Ruta sada čini - slika crkve). I sada, Ruta koja prima nagradu, to je sledeća stvar koja treba da se dogodi kao nagrada crkvi.

68 Sada ćemo imati službu krštenje i nije nam ostalo mnogo vremena, sada je petnaest minuta nakon jedanaest sati. Ako bude Gospodnja volja, uzećemo taj deo sledeće nedelje ili neke druge nedelje. I voleo bih da se dotaknemo tih sedam rogova i sedam očiju, i onda tih sedam pečata, pa sedam službenika, sedam anđela crkve, sedam zvezda, sedam... Oh, to je tako...

I upravo se tu cela stvar povezuje zajedno. Da. On je morao biti dostojan, a Isus je bio dostojan. Prilikom Njegovog Dolaska mi ćemo u potpunosti uživati svu puninu blagoslova otkupljenja. Krotki će naslediti zemlju. Muškarci i žene će biti ponovo sinovi i kćeri Božije. I celokupni zamah Milenijuma će početi. Kako predivna stvar.

69 A taj silni Anđeo s jakim glasom, vikao je: "Ko je dostojan? Ko je u stanju to da uradi?"

I tada je jedan od starešina rekao: "Ne plači, jer je Lav iz Judina plemena pobedio, i On je dostojan."

"I On je uzeo Knjigu, otvorio je, i razlomio njene Pečate." On nikada nije rekao šta se s njima dogodilo. Kada mi uđemo u tih sedam pečata tako da ih vidimo otvorene kroz Bibliju, gledajte šta se događa. Upravo u toj Knjizi zapečaćenoj sa sedam pečata u koje mi trebamo ući, nalazi se celokupna tajna (misterija) svih blagoslova Božijeg otkupljenja. Upamtite, On je Jagnje; On je jedini koji je učinio delo Otkupljenja. I zapamtite da je Knjiga zapečaćena sa zadnje strane, nije upisano iznutra. Zapečaćeno je sa zadnje strane, a to nije zapisano iznutra. On je bio jedini dostojan otvoriti Knjigu i otkriti njeno značenje, odnosno razlomiti te pečate. On je jedini koji je to mogao uraditi.

Sada, ako želite proći kroz Pismo za tu stvar, naći ćemo to u I. Petrovoj 1:18-20, za vas koji pišete stihove. On je morao biti dostojan. I bio je, jer je uzeo na sebe obličje ljudsko. On je postao čovek; Bog je nama postao rođak. I tu nalazimo da je predivni Bog Jehova napravio telo i boravio među nama kao Jedini dostojan. Amen.

On je pobedio. Bog je uzeo na sebe obličje ljudskog tela; On je došao na zemlju, rodio se kao malo dete i hodao među nama. I kroz svoju Svetu krv On je pobedio.

63 U Starom Zavetu, način kako je čovek nešto proglašavao svojim, šta bi on uradio? On bi sazvaio starešine, deset njih, otišao bi do vrata i rekao šta namerava uraditi, da bi otkupio ono što je bio izgubio, i pokazao bi ko je on bio, i imao bi svedoke. Mi nalazimo predivnu priču o Rutu, rodbinstvu i Boazu. Ne tako dugo prošli smo kroz to. Želim vas podsetiti na tri bitna dela u tome 'čekanju'.

64 Želim da uočite 'čekanje' crkve, upravo na isti način. Gledajte. Prvo što nalazimo, kao što je bilo na propovedi 'Rođak Otkupitelj,' Bog je stvorio telo da bi postao Otkupitelj. On je bio jedini ovde u 5. poglavlju Knjige Otkrivenja, gde je bilo rečeno:

Ali ni jedan čovek u Nebu, ni na zemlji, niti ispod zemlje nije mogao da otvoriti knjiugu, da pogleda u nju.

Ja sam gorko plakao što se niko ne nađe dostojan da otvori knjigu, i da pogleda u nju.

Tada mi jedan od starešina reče: »Nemoj plakati, pobedio je Lav iz Judina plemena, Davidov Izdanak, tako da može otvoriti knjigu i njenih sedam pečata!« (On je taj Jedini, On je Jedini na koga gledamo.)

65 Zapazite kako su Ruta i Noemi... Boaz predstavlja savršenu sliku. Kako je Noemi u vreme gladi napustila crkvu, napustila zemlju, i otišla preko u moavsku zemlju da bi tamo prebivala, kroz neko vreme. I tamo je ona izgubila sve što je imala. I kada je bila izašla iz zemlje, njen je suprug Elimeleh umro dok su one bile preko, te je njegovo imanje palo u posed drugoga čoveka. Kada se ona vraća nazad, ona sa sobom vodi predivnu mladu moavsku, udovicu. I kada je Boaz video tu udovicu, što je tip Hrista, on ju je zavoleo. I on ju je voleo. Budući da ju je trebao otkupiti, jedini način da to uradi bio je da otkupi sve ono što je njegov brat Elimeleh bio izgubio.

66 I tako on je upitao svoga drugog brata da li bi on to otkupio, jer je bio bliži rod od njega, a on to nije mogao. Zato je on otišao dole da učini savršeni primer Božijih zakona. Otišao je do vrata, skinuo je svoju cipelu, te rekao: "Neka se zna danas da sam otkupio sve što je Noemi imala. Sve što je ona imala, sve što je Elimeleh (moj brat) bio izgubio, ja sam sada

15 Kada sam napustio skup u Kanadi, pronašao sam da su te stvari dospele i među Eskime i među Indijance.

I tako me to sve razdrlo. Bio sam već dugo planirao lovački izlet, a na koji sada nisam mogao ići. Bojao sam se nesreće na putu, ako me možete razumeti šta govorim. Toliko sam bio potresen, više nego sada ovde gde stojim pred vama. Nisam jednostavno mogao podneti da bi trideset i jedna godina službe tako pala kao kroz krovni đavolov žljeb. Kada odem, šta će oni reći. "Tu je on, to je upravo to." I sav uticaj koji sam imao na ljude, vidite gde to dalje ide, jer ... ja bih bio antikrist. A ja to ne mogu podneti.

Mislio sam, "Radije bih umro u šumama, pao na svoju pušku ili slično, nego ..." Tada sam pomislio na svog malog Jozefa, da ga trebam podići. Nisam bio u stanju ići u lov, te sam pustio šume i otišao kući.

Bio sam u takvom stanju osam do deset dana, s takvim mislima ... ja sam mislio da gubim razum. I svakome sam rekao da se makne od mene i da me pusti na miru, jer sam bio u takvim strašnim mislima i nervozi, uzrujan i rastrgan na komadiće.

16 I pitao sam se, kada bi to bio moj neprijatelj, bilo bi sve u redu, ja bih se na to samo nasmejao i produžio; ali kada se radi o dragocenoj braći, dragocenim sestrama, tada je to što me povređuje. I ja sam rekao: "Gospode, prevelika stvar za mene; ja ću morati jednostavno izaći iz toga i ostaviti to u Tvojim rukama. Ne znam šta drugo da uradim."

Pre nekoliko noći, da bude sigurno, imao sam posetu od Gospoda. Video sam dragocenu braću kako neguje zmiju crne i žute boje, govoreći mi usput; i ta zmija me pogodila u nogu. Ali moja krv je bila tako jaka da nije imalo uticaja na mene. I pogledao sam dole, i video sam mesto gde sam bio ugrizen. Brzo sam potegnuo pušku i pogodio zmiju, i to pravo u sredinu.

Brat mi je rekao... Potegnuo sam pušku da joj skinem glavu, a on je rekao: "Ne čini to, samo podigni štap što leži pored tebe!" I kada sam se okrenuo da kupim taj štap, zmija je izmigoljila u neku vodu, u sasvim malu lokvu.

Tada sam rekao: "Dobro, sada ne može dugo vremena nikoga povrediti jer verujem da brat shvaća (braća) šta bi se dogodilo." I rekoh: "Smrtno je ranjena, pa će umreti."

17 I pitao sam mnoge pripadnike naše crkve ovde, u ovom Šatoru s bratom Nevilom i samnom, koji su mi pristupali s tim istim pitanjem: "Braćo, sestre, zar nisam pokušao biti istinski sluga Hristov pred vama? Nisam li pokušao biti vaš brat?"

No, gde god da se nalazi, to je duh koji napada drage ljude. Mnogi su me ljudi to pitali. Ali to je duh, a ja se nadam da je danas taj duh zadobio

smrtonosnu ranu i da će brzo odumreti tako da se ja mogu vratiti u službu. Do tada, ja ću pitati svakog od vas: molite za mene. Ne znam šta ću uraditi. Moje mesto je slobodno. Ja to jednostavno ne mogu podneti. Ostajem uokolo, ići ću sasvim lud. Pitam vas da molite za mene.

I ne zaboravite, ako ste ikada verovali meni, ako ste ikada verovali da sam sluga Hristov, zapamtite, "To je greška (Misli se na to da bi on bio Isus Hrist - op-prev.). To je lažno. TAKO KAŽE GOSPOD. To je pogrešno. To nema veze s tim. Ja sam vaš brat." Pognimo glave:

18 Nebeski Oče, moje telo drhti; moje se ruke stežu, moje se noge stežu u mojim cipelama. Gospode, budi milostiv. Šta sam ikada uradio, Gospode, da to zaslužujem? Molim da bi Ti bio milostiv prema meni, Gospode, i prema svima. I kod tih ljudi dragocenih i dragih, da bi uvideli svoju grešku i šta su uradili, Gospode, da slamaju srce svoga brata i ne samo njihovog brata, nego i našega Spasitelja; naš Nebeski Oče. Ja molim da bi nam Ti oprostio naše greške, Gospode. Neka Sveta Krv Isusa Hrista sada poveže naša bića zajedno, Gospode, i blagoslovljena bila veza koja veže naša srca u hrišćanskoj ljubavi i zajedništvu.

Gospode, neka bi neprijatelj koji je pristupio našoj braći i našim sestrama zadobio smrtonosnu ranu tako da ne može više dugo postojati; neka odumre, Gospode. Ako tako učiniš, Oče, ja ću se vratiti nazad na polje. Ali do tada, Gospode, ja sam tvoj sluga slomljena srca, koji čeka i čeka. To je iznad onoga da ja mogu nešto učiniti. Pokušao sam Gospode sa suzama i s plačem i nagovaranjem, kako bih to zaustavio pre nego što to ode predaleko; ali to je otišlo iznad toga da ja mogu nešto uraditi. Tako, Oče, ja to predajem u Tvoje ruke s mesta ove propovedaonice gde sam propovedao sve ove godine. Predajem sve to u Tvoje ruke.

Sada, pogledaj na to, Oče, na Tvoj divni Božanski način. I kada se sve završi i sve bude gotovo, Tvoj će se sluga vratiti. Do tada ja ću čekati da čujem od Tebe, Gospode.

Blagoslovi nas sada i daj nam dobru službu danas; kao što mi nismo ovde samo zbog ovoga, ali želimo da to bude jasno, javno i ispred sveta. Da oni mogu znati, Oče, da Te ljubim i Tebi verujem, i da sam stajao za Tebe, i želim ... Ako moram ići, dozvoli da odem, Gospode, sa čistim srcem i čistom savešću da sam Ti verovao i imao pouzdanja u tebe. Podari to, Gospode. A ja ću Te slaviti i mi ćemo Ti dati slavu kroz sve vreme koje dolazi, u Isusu Hristu. Amen.

19 Sada, ovde u Pismu, okrenimo svoje Biblije ... Mislio sam ovog jutra da bi bilo vrlo dobro, ako to ne smeta bratu Nevilu, da nastavimo za nekoliko minuta ...

Sada... Nemojte da moram čuti još jednom tu stvar da se to spominje

O, haleluja. Nadam se da vi hrišćani to vidite. Mi smo so ove zemlje. Bog je ovo sve dao svojim sinovima. Dao nam je sudsku nadležnost nad svom prirodom, nad svim životinjama, i nad svim ostalim. Ali Adam, naš otac, predao je taj posed Sotoni. Ko to ponovo otkupljuje? Pravi Vlasnik, Bog koji je to stvorio. Amen.

59 Nije čudo što Jovan piše da je gorko plakao, jer nije mogao naći ni jednog čoveka koji bi bio dostojan da otkupi posed. Čovek je morao biti dostojan. Jovan je rekao: "Ja sam gorko plakao što niko nije mogao uzeti Knjigu, pogledati u nju ili otvoriti njene pečate." Rekao je: "Zašto, ni jedan čovek u Nebu, niti čovek na zemlji, niti ispod zemlje... Ni jedan čovek ..."

Jovan nikada nije prezirao anđele. Upamtimo, ova zemlja nije bila dana anđelima. Ona je dana ljudima. Gabriel je sigurno dostojan, neki drugi anđeo takođe, Mihael je sigurno dostojan. Taj neko je morao biti dostojan da to može učiniti, ali se ne nađe niti jedan takav čovek koji bi to mogao uraditi. I Jovan je glasno plakao.

Neko je jednom rekao, "Jer on sam nije bio dostojan." To nije tačno. On je bio pod uticajem Duha Svetoga, i on ne bi mogao učiniti takvu grešku. Nije se radilo o tome da on sam ne bi bio dostojan, već on nije mogao nikoga naći dostojnim.

60 I onda, došao je jedan od Starešina ili Anđeo, koji mu je rekao: (Otk. 5:5) "Nemoj plakati, pobedio je Lav iz Judina plemena, Davidov Izdanak," osvajač, drugim rečima, "i On je dostojan da uzme Knjigu." Amen.

Zapamtite, on Njega nije video do tog trenutka. Kako to? On je sedeo na tronu Božijem. On je bio unutar Svetilišta. On Ga nije video do tog trenutka, tako je Jovan očekivao da će videti Lava kako dolazi, ali je video Jagnje.

61 Tu smo, braćo. Kroz blagost, krotkost, nežnost, kroz Duha Svetog mi pobeđujemo, a ne kroz nekog velikog intelektualnog diva. Onaj koji se sam može poniziti, to je čovek koji pobeđuje. Čovek koji može uokolo biti udaran i dalje ostati sluga Hristov, to je pobednik.

Sada, on je rekao: "On je pobedio! On je dostojan da može otvoriti Knjigu i njenih sedam pečata!"

I dalje, mi želimo otkriti, možda ne baš danas, šta tih sedam pečata sadrže, šta su ti pečati učinili.

62 Uzmimo pitanje otkupljenja. Pre nego što ta osoba može otkupiti, ona mora biti dostojna, mora biti prava osoba. I to je sve dano kada je Isus Hrist rođen od device, jer On je bio Bog. On je bio Bog koji je postao čovek; On je bio Bog u ljudskom telu. On je morao biti dostojan, i devičanska Krv Isusa Hrista činila ga je dostojnim.

zakone otkupljivanja, vi koji to zapisujete.

Da se otkupi bilo šta što je čovek ... Kada je Bog podelio Izraelu zemlju preko Jošue, svako pleme i svaki čovek su dobili zemlju. Tako, Njegova su deca nasledila Njegovo vlasništvo.

No, ako bi čovek postao siromašan i prodao zemlju drugom čoveku... Jedini način da se ta zemlja ponovo otkupi bio je kroz bliskog rođaka. Ali na kraju se ta zemlja uvek morala vratiti. Onaj čovek bi tu zemlju mogao zadržati samo kroz određeno vreme. Na kraju se ta zemlja morala vratiti originalnom vlasniku. Ako je neka zemlja bila dodeljena njegovom ocu, ona se morala ponovo vratiti originalnom vlasniku. Mogao ju je otkupiti sin, ili neki drugi bliski rod. Niko drugi nije mogao zakonski doći u trajan posed te zemlje... Neko bi mogao imati tu zemlju kroz određeno vreme; kroz vreme dok dug ne bi bio plaćen. A kada je došla prava osoba (osoba s pravom otkupa-op.prev.), tada bi...

57 Recimo da sam ja, na primer, posedovao neko vlasništvo i izgubio ga, i prodao ga bratu Nevilu koji je iz drugog izraelskog plemena, ili možda nekom strancu... I on bi tada to posedovao zakonski, mogao bi tamo doći i obrađivati zemlju i s nje skupljati rod, no zaista on samo drži vlasnički list. "On je ne bi mogao stvarno posedovati," takav je bio zakon u Izraelu. Čitajte u Levitskom zakonu 25. poglavlje, i videćete da oni nisu mogli potpuno posedovati zemlju; mogli su je samo držati.

58 Sada, na primer, ako je moj sin želeo ponovo kupiti taj posed. Tada bi stranac, ili brat Nevil, ili neko ko je držao vlasnički list morao to prepustiti, ako se radilo o sinu ili o bliskom rodu koji je imao pravo otkupa. Tada taj stranac, ili bilo ko drugi koji je držao vlasnički list, ne bi to mogao više držati. On bi to morao predati (prepustiti) kada bi cena za to bila plaćena.

On bi mu za tu zemlju dao npr. 25.000 dolara. Recimo da dođe brat Toni i kaže: "Brate Nevile, ja ću kupiti posed brata Branham!" On to nije mogao kupiti.

Brat Nevil bi rekao: "Ne, ne želim to prodati!"

Brat Toni: "A koliko ti procenjuješ to?"

Brat Nevil: "25.000 dolara."

Brat Toni bi rekao: "Ali daću ti 35.000 dolara, .

Brat Nevil bi ponovo rekao: "Ne zanima me šta želiš. Ja to ne želim prodati; zemlju ću zadržati."

Ali Billy Paul bi mogao doći i reći: "Želim posed svog oca, evo 25.000 dolara." I brat Nevil bi to morao predati, jer je takav zakon.

među vama. Samo molite i učutkajte to. Vidite? Ja imam pedeset i dve godine, ali ja mislim, ako me Gospod poštedi, ostalo mi je još malo, i ja bih voleo provesti svaki delić vremena za Hrista. Zato zapamtite, ja odlazim jer sam tako vođen da to učinim.

20 Sada, u Knjizi Otkrivenja, u 4. poglavlju gde smo stali onaj dan kada smo to studirali ... Otkrivenje 4. poglavlje, verujem da je to zadnji deo poglavlja. No, koliko vas voli Knjigu Otkrivenja? Odlično. Verujem da smo stali do 5. poglavlja, zar ne? Stali smo na kraju 4. poglavlja, četiri živa Bića. Sada, idemo u Reč, zaboravljajući one stvari koje su iza.

21 Oče, Gospode, pomози nam sada kada smo nervozni, jer mi dolazimo Tvojoj Reči. Zaboravljajući one stvari koje su iza, ispružamo se prema cilju visokog poziva, visokog poziva službe da budemo sluge Hristove. Daj nam Reč ovog jutra i nahrani naše gladne duše, jer mi čeznemo za tim, Gospode, i čekamo na to dragoceno Pomazanje Duha Svetoga. Dođi među nas Gospode, opraštajući nam naše grehe i prestupe i dajući nam da budemo Tvoje sluge. Mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

22 Sada, uzeli smo Crkvena Doba, poslednjih sedam Crkvenih Doba. I sada, verujem da neki pokušavaju to napisati, Crkvena Doba. Tako dolazimo u 4. poglavlje Knjige Otkrivenja ... Šta je to? Otkrivenje Isusa Hrista, Otkrivenje, na latinskom poznato kao Apokalipsa. To znači 'biti otkriveno', 'skinuti pokrivalo', 'pokazati', 'izložiti', doneti Otkrivenje Isusa Hrista koji Beše, koji Jeste, i koji Će Doći, Koren i Izdanak Davidov.

23 Sada, u 4. poglavlju pronalazimo da je Jovan bio podignut u Nebo nakon što je video Crkvena Doba. Samo da damo malo pozadine, i tada...

Možda bi bilo najbolje pročitati nekoliko stihova iz 5. poglavlja, i tada ćemo krenuti u to zajedno s pozadinom.

I video sam u desnici onoga koji je sedeo na prestolu knjigu ispisanu iznutra i spolja, zapečaćenu sa sedam pečata.

I video sam silnog anđela koji je vikao jakim glasom: »Ko je dostojan da otvori knjigu da razlomi njene pečate?

Ali niko nije mogao, ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom da otvori knjigu, čak ni da zaviri unutra.

I ja sam gorko plakao što se niko ne nađe dostojan da otvori knjigu i da pogleda u nju.

Tada mi jedan od Starešina reče: »Nemoj plakati, pobedio je 'Lav' iz Judina plemena, Davidov 'Izdanak, tako da može otvoriti knjigu i njenih sedam pečata!«

Tada videh između prestola i četiri živa stvorenja s jedne i Starešina s druge strane Jagnje kako stoji kao zaklano. Imalo je sedam rogova i

sedam očiju, a to su sedam Duhova Božijih poslanih po svojoj zemlji.

I dođe i uze knjigu iz desnice onoga koji je sedeo na prestolu.

To je prvih sedam stihova.

24 Sada, u 3. poglavlju Otkrivenja mi nalazimo završetak Crkvenih Doba, koji je završio s Laodikejom, mlakim Crkvenim Dobom. Zatim nalazimo da je odmah nakon toga, Jovan bio ponesen u Duhu u Nebo. I on je video stvari koje su se dogodile, i one koje trebaju doći, i stvari koje su bile pre toga. Zatim mi nalazimo da se Crkva više ne pojavljuje sve do 19. poglavlja Otkrivenja, a tada se ona vraća s njenim Gospodom, veličanstveno oprana u Krvi.

25 U ovom zadnjem navodu, da bismo izneli malo pozadine o tome gde se Jovan sada nalazi, videli smo u zadnjoj poruci ... Juče sam to kratko gledao, deo konteksta o kojem sam govorio. I Jovan je bio uznesen u Nebo i video je te stvari. I zabeležio sam da sam ja primio Otkrivenje od Njega, ... Znae, nakon Njegovog Uskrsnuća mnogi su bili s Njime, i neki su rekli: "Šta će se dogoditi s ovim čovekom što se naslanja na Tvoje grudi (Jovanom)?"

Isus se okrenuo i rekao: "A šta to znači tebi ako ja želim da on ostane dok se ja ne vratim?" On nikada nije rekao da Jovan neće umreti.

I tada je izašla doktrina. Vidite li kako to lako počne? Tada je izašla doktrina o tome da Jovan neće umreti dok ne vidi Isusa da dolazi, tj. do Njegovog Drugog Dolaska. Sama Biblija govori da je iz toga bila izašla doktrina. No, Isus to nikada nije bio tako rekao. On je samo rekao: "A šta to znači tebi ako ja želim da on ostane dok se ja ne vratim?"

Vidimo da je Jovan bio podignut u Nebesa i da je video stvari od tada pa do Dolaska Gospodnjeg, upravo tako kao da je živio celo vreme na zemlji i sve to video da se događa. Ali Jovan lično nije ostao živ... On je živio devedeset i nešto godina, i tada je umro prirodnom smrću (jedini od apostola) nakon dolaska iz izgnanstva s otoka Patmosa.

26 Tu je sada jedna vrlo bitna tačka koju bih hteo malo jače naglasiti pre nego što uđemo dublje u stvar. O, to je veličanstveno poglavlje.

I sada, svako naredno poglavlje počinje s otvaranjem tih pečata. Gospode! O onda se mi trebamo malo udaljiti odatle i ići u razna mesta u Bibliji da dobijemo te pečate, tj. kada su oni otvoreni i koje se misterije u njima nalaze. Oni su veličanstveni, toliko bogati duhovnim vitaminima.

27 Vidimo da jedna toliko značajna stvar na koju bih hteo da obratite svoju pažnju, jesu živa Bića u zadnjem delu 4. poglavlja, koja je Jovan video da nadziru Kovčeg Saveza. Sećate se kako su ona bila postavljena upravo kao i Izrael na svome putovanju? Opisano je Lice živog Bića. I

nešto što smo izgubili.

53 Sada, šta smo mi bili izgubili? Adamu je bio dan Večni Život, tako dugo dok je jeo sa drveta. I zapazimo da je Adam bio... On je nasledio zemlju. Bio je kao Bog nad celom zemljom. Zemlja je bila njegova. Sve mu je bilo dano; on je s time mogao raditi šta je hteo. On je davao imena, i zvao ih, i radio šta je god hteo. On je stvarno bio Božiji sin.

No, prilikom pada Adam je izgubio svoje pravo vlasništva. On je to predao Sotoni. Sotona je preuzeo pravo na vlasništvo. Adam je bio vrlo pasivan, i on nije otkupio svoje pravo jer ga nije ni mogao otkupiti. Ali Sotona, koji zapravo nije pravi vlasnik toga, već to samo poseduje, sada je bog ove zemlje. Tako kaže Biblija. On to poseduje. Ne zato što bi na to imao zakonsko pravo, već zato što je dobio pravo vlasništva. Shvatate li to sada? Sotona to poseduje; on to drži u svojoj ruci. Smrt je u njegovoj ruci; zemlja je u njegovoj ruci, svet mu pripada; svaka mu nacija pripada; on vlada i kontroliše celim svetom i svime što je u svetu. Sotona to čini.

54 Ali hvala Gospodu da mi nismo od ovoga sveta. Vidite li? Tako, tu smo sada. Vidite? I mi smo... Ja ne mislim na crkvu, da bi Sotona imao kontrolu nad crkvom. On jednostavno ima kontrolu nad svetom. On je rekao da su oni njegovi, i da je on bog ovoga sveta. Isus je rekao da je to tako. (2.Kor.4:4) "...onima kojima je bog ovoga sveta sasvim oslepio oči..." bog ovoga sveta. A Gospod je Bog Neba. I sada zakonski on to ne poseduje. On to ne poseduje.

I Adam je predao pravo na vlasništvo svega što je na zemlji, Večni Život i nasledstvo zemlje. Isus je rekao u Mateju 5: "Blagoslovljeni su krotki jer će naslediti zemlju!" Vidite? Mi to sada još nemamo.

I pogledajte, to nije bilo dano Adamu niti nekom od njegovog semena. Adamovo seme je takođe sve izgubilo. To nije Adamovo seme. Bez obzira koliko se mi trudili da ulepšamo ovaj svet, i koliko mi truda uložili da učinimo lepe kuće i ostale stvari, to još uvek ne pripada Adamovom semenu. Ne, to ne bi išlo Adamovom semenu, ne, zato što je Sotona dobio vlasništvo nad ključevima. Tačno. Jer mu je Adam to predao.

55 O, toliko bi se stvari moglo reći. Ne želim uzeti previše vašeg vremena, jer mi moramo i krstiti. Dobro.

On to poseduje ali nije zakonski (pravi) vlasnik. Kada je to zakonski vlasnik bio izgubio, samo je jedan način da se to vlasništvo nazad otkupi. To je po bliskom rođaku; on je jedini koji to može zakonski otkupiti. Sada, mi imamo tog rođaka otkad je devica rodila Isusa Hrista.

56 Želim sada nešto reći. Prva stvar na koju se moramo vratiti je da odemo u Stari Zavet, verujem da sam to ovde negde zapisao, Levitski zakon 25. poglavlje. U Levitskom zakonu 25:23-24 vi sada možete videti

prenoseći ga iz jedne mrtvačnice u drugu, menjajući članstvo i slične stvari. Šta li je dobro u tome? I pokušavamo sve upakovati u sjaj, veliki lepi zvonici i tornjevi, velika lepa mesta. Mi moramo imati bolje nego što imaju Metodisti ili bolje nego što imaju Baptisti, i svi se nastojimo takmičiti s katoličkom crkvom; i mi organizujemo te 'bunco' igrice i žurke, i večere i raznu drugu zabavu i ostalo.

Ova crkva se nikada ne može porediti sa svetom. Kako se možete vi i vaša crkva ikada zabavom porediti s masonskom ložom ili onim ljudima koji se zabavljaju. To je njihovo tlo. Ne pokušavajte ići na njihovo tlo.

50 Ali mi imamo Nešto što oni nemaju. Mi imamo Isusa. Neka dođu ovde ako žele nešto dobiti. Ostanite u Hristu. Mi imamo Isusa. Oni ne mogu imati Isusa dok ne dođu k nama. A ako mi dođemo k njima, mi smo izvan Njegovog područja.

Ne pokušavajte svetlucati: žarite. A ne možete vi sami žariti; vi morate dozvoliti da To žari kroz vas. Vidite li?

Mali svitac, on ne žari zato što želi žariti; već u njemu je nešto što žari, i zato se vidi taj sjaj. To je u njemu, ono što čini da on žari, nešto unutar njega što isijava napolje.

Tako je to i s Duhom Svetim. Mi ne moramo pokušavati biti čudni, biti različiti, biti nešto drugo; samo se opusti i živi pobožan život te dopusti da Gospod živi kroz tebe. To će onda žariti za Evandjelje. Vidite, ne sjaj, blještavilo; to čini da majmuni skaču na te stvari, na sve što svetluca. Vi znate, oni uvek skaču za svačim što sjaji. Ali žar je blaga, ugodna milina Duha Svetoga. (a ne spoljni sjaj -op.prev.)

51 Mi sada čekamo na uskrsnuće. Razumete li? Kažite "Amen" ako razumete, šta mislim kada kažem Zalog. Mi znamo da smo prešli iz smrti u Život jer smo uzdignuti. Mi nismo uzdignuti u sebi, već smo izdignuti iznad stvari ovoga sveta, tako da sve volimo. I Gospod nas voli, i mi to znamo. I mi gledamo svoj život i vidimo da je to Duh Sveti, jer mi više ne marimo za stvarima ovoga sveta. Vidite li? Tu smo. Tako dugo dok volite svet ili stvari ovoga sveta, ljubav Božija još nije u vama. Vidite li to? Ali tako dugo dok ste iznad toga, vi znate da imate svoje nasljedstvo; vi ste na putu za vaše potpuno otkupljenje.

A sada, to neće doći dok... Prvo mi moramo videti Isusa. A kada On dođe, tada ćemo imati telo kao Njegovo i bićemo učinjeni kao On. Dobro.

52 Sada vidimo da nešto što je bilo izgubljeno (jer Biblija tako kaže), da je to ono što treba biti otkupljeno. Od čega smo mi otkupljeni? Nešto smo pre morali izgubiti. Pre nego što možeš biti otkupljen, mora postojati nešto što treba ponovo otkupiti. Zato, mi smo pre morali imati nešto što sada nemamo, tako da Jagnje dođe i to ponovo otkupi. Vidite li? Imali smo

videli smo da ta živa Bića nisu bili anđeli, niti ljudi. To su bili Heruvimi. I mi smo ih pronašli u Starome Zavetu s Kovčegom Saveza. Nalazimo ih u Novome Zavetu. I onda ih nalazimo u Dolasku Gospodnjem ponovo: Heruvimi čuvaju Presto Milosti, Presto Milosti kome niko nije mogao prići dok tamo nije bilo 'pomirenje' za tu osobu. Jedini način da bi Svetilište postalo Presto Milosti, bilo je da bude poštropljeno krvlju. Ali kada bi se krv uzela s Prestola, tada bi Ono postalo Presto Suda.

28 I niko nije u stanju podneti Sud Božiji. Jedina stvar koju možemo tražiti jeste milost, a ne sud, ne pravdu. Mi ne možemo pristupiti Njegovoj pravednosti, jer On je Pravednost, i On bi morao držati svoju Reč, a držeći svoju Reč, "U dan u koji s njega jedete, sigurno ćete umreti!" Ko bi onda trebao tražiti (svoju) pravdu pred Bogom? Ja ne želim sud (pravdu). Ja vapim za milošću. Neka Milost Božija ... I Presto Milosti je Poštropljen!

A tamo je bilo vreme čišćenja Svetilišta, kada je bilo Presto Suda u vreme kada je krv bila uzeta s prestola. Sada, mi ulazimo u to vreme. Mi sada ulazimo u to vreme čišćenja Svetilišta i Dolazećeg Suda na ovu zemlju. Vidite li? Tako dugo dok je Krv tamo, Gospod ne može uništiti zemlju; dok je Krv tamo, niko nije grešnik pred Bogom. Svako je u redu, jer tamo je Pomirenje za svaku dušu. Ali ako propustite da primite Pomirenje i odete u njegovu prisutnost, tada ste vi grešnik; vi ste tada izvan milosti. Tada ste sami sebe osudili. Ali sada dok je tamo milost... Ali kada dođe čišćenje Svetilišta, Krv odlazi s Prestola Milosti i tada gnev Božiji pada na zemlju. O, Bože! Gospode, budi nam milostiv, da mi ne bismo u taj dan bili pronađeni bez milosti Božije.

29 Pokušaću to sada prikazati ili nacrtati rukom da je tamo bilo četiri ugla gde je Izrael boravio na putu. Oni su postavili Kovčeg u sredinu, a na četiri strane od šatora bila su po tri izraelska plemena, što sve zajedno čini dvanaest izraelskih plemena. I svaka tri plemena imala su glavu, a svaka glava plemena imala je ...

Jedan od njih je bio Ruben koji je uvek boravio na jugu. On je bio glava za tri plemena i predstavljen je kao čovek ('lice čovečije'). Efraim je boravio na zapadu, s tri plemena, i predstavljen je kao vo ('lice volovsko'). Zatim na istoku je bio Juda, s tri plemena, i predstavljen je kao lav ('lice lavlje'). A na severu je bio Dan, koji je bio predstavljen kao orao. Sada, pogledajte. Sećate se njih? Svaki od vas se dobro seća njih, kao što smo bili crtali: orao, vo, čovek i lav.

30 Sada, pogledajte: Juda čuva istočna vrata. A Hrist je Lav iz Judinog plemena. On će se spustiti sa istočnih oblaka, te će ući kroz vrata. On dolazi kroz istočna vrata iz Judinog plemena. I On je Lav iz Judinog plemena.

I mi pronalazimo u poruci ovog jutra, da je On još uvek Lav iz

Judinog plemena, koren, sam početak Davida. David je bio kralj, večno. A Hrist sedi na Davidovom tronu u Milenijumu (Hiljadugodišnje Kraljevstvo - op.prev.), i On je Večni Kralj. "Nikada Davidu neće nestati potomstva". Haleluja. "Nikada Davidu neće nestati potomstva". Gospod je to obećao, rekavši: "Niti jedan neće nestati Davidu!"

Vi kažete, "Šta je danas, gde su ti jevrejske sudije?"

On još uvek ima Seme, Hrist je Njegov Sin prema telu. Tamo sedi neko. "Nikada Davidu neće nestati potomstva". To je tako. A Hrist je Lav iz Judina plemena iz kojeg je David potekao.

31 Mi vidimo da su oko Prestola Milosti bili stražari. Oni su nadgledali Presto Milosti. Ništa nije moglo prići; prvo je nešto moralo proći preko plemena izraelskih da bi moglo doći do Prestola Milosti. Svaki je čovek bio spreman za to dati svoj život, svaki Izraelac u kampu bi radije umro nego što bi dozvolio da nešto uđe u kamp i uzme taj Presto Milosti. Mi znamo da se radi o poretku koji je bio u vreme Staroga Zaveta.

A u poretku Novoga Saveza mi nalazimo istu stvar tj. da je Presto Milosti bio čuvan. Ja se nadam da primam ovo. Presto Milosti se i dalje čuva, i dalje ima stražare. Pronašli smo da su ti stražari Matej, Marko, Luka i Jovan, čuvajući Knjigu Dela, dela Duha Svetoga učinjena među apostolima, a to jeste Knjiga Dela Novoga Saveza. A četiri pisca Evanđelja, Matej, Marko, Luka i Jovan, svi čuvaju taj Presto Milosti da pokažu da je to Bog, Duh Sveti danas. Svako Pismo, Matej, Marko, Luka i Jovan, svako od njih podržava istinsko Evanđelje Gospoda Isusa Hrista i dela Duha Svetoga.

32 Ako idemo dalje od toga, tada to nije To. Ali ono podržava (osigurava) istinsku poruku. Kao što smo videli u Delima 2:38, gde kaže: "Pokajte se, i neka se svaki od vas krsti u ime Isusa Hrista za oprostjenje greha."

I danas, oni su usvojili Ime Oca, Ime Sina i Ime Duha Svetoga da tako krste. Nema nigde u Pismu pozadine koja bi to potkrepila. Nema straže za tako nešto. Vi kažete: "Matej je rekao," Matej 28. A Matej 1:18 kaže:

A rođenje Isusa Hrista bilo je ovako: Njegova majka Marija beše zaručena s Josipom. Ali pre nego se zajedno nastaniše, pokaza se da je začela po Duhu Svetom.

Nato Josip, muž njen, budući pravedan i nežeći da je javno osramoti, smisli da je tajno otpusti.

Tek što je to u sebi odlučio, javi mu se u snu anđeo Gospodnji i reče mu: »Josipe, sine Davidov, nemoj se bojati dovesti kući ženu svoju Mariju jer što se u njoj začelo, od Svetoga je Duha.

46 Mi čekamo na puninu usvajanja. To će se dogoditi kada? Prilikom Prvog uskrsnuća. To je kada će naša tela biti promenjena iz ovog bednog stanja koje sada imamo i mi ćemo imati telo kao Njegovo slavno telo, jer tada ćemo Njega videti onakvim kakav On Jeste, i mi ćemo biti kao On. Kada se On pojavi, mi ćemo se pojaviti Njemu slični. Imaćemo telo kao Njegovo, slavno proslavljeno telo, i svi pokušaji i borbe u životu će izblediti kao mala magla, biće oduvane i nestaće.

Ovi zemaljski šatori u kojima mi sada uzdišemo, mi čekamo s tim Zalogom da spasenje dođe potpuno u svoj punini. Ali sada u ovim zemaljskim (glinenim) šatorima mi imamo Nešto što nam govori da smo mi već sada podignuti. Amen. Šta je Zalog? To je kapara koja to drži, brate Dauch. To je Zalog.

Onda kada smo voleli stvari ovoga sveta, onda kada smo živeli u grehu i išli oko čineći stvari ovoga sveta, te nismo marili za Boga, mi smo bili otuđeni od Njega, bez Boga, bez Hrista, u svetlu; no, sada, Bog je poslao svoga Svetog Duha i kroz to mi smo podignuti iznad stvari ovoga sveta. Mi imamo Zalog, tako da znamo da smo prešli iz smrti u Život. Amen.

Pokušavam vam ovo pokazati. Ovo je gde trči regularni (svetski) grešnik, ovde tu na dnu. Hrišćanin uzlazi gore nešto više od njega, on ide iznad svih tih stvari. To je Zalog njegovog spasenja.

47 Sada, da možete znati šta vizije rade. I pomozite mi, Gospode, koji jesi moj sudija, da ne bih nikada nameravo imati neku drugu viziju. Ako bi do toga došlo, zadržaću to za sebe, jer vidim šta se zatim događa. Ljudi nisu spremni za takvu službu, zato vi to morate pustiti neka ode. Ako ja ikada ponovo dođem na polje, biću evangelizator. Ali pogledajte. Vi uzlazite u ove nebeske prostore, gore. Vi živite upravo iznad tih kraljevstva ovde. Vi idete iznad svega što čovek može zamisliti, iznad svih tih stvari. I to vas dovodi gore u te prostore tamo.

48 A mi imamo Duha Svetoga, Zalog naše baštine, jer smo podignuti iznad stvari ovoga sveta; i mi jašemo zajedno sa svetom, ali mi smo iznad sveta. O, brate Nevile, neka Gospod bude milostiv i da crkvi živoga Boga...

Ako ikada dođemo u situaciju da razmišljamo da se ta predivna crkva treba upoređivati sa stvarima ovoga sveta; pokušavamo imati bolji košarkaški tim nego što ga oni imaju. Moramo imati bolju zgradu. Moramo imati bolju 'bunco' igru. Moramo imati bolje ovo ili ono. Zašto? Kako se mi ikada možemo upoređivati sa čarima i blještavilom sveta? Mi nismo ... Evanđelje nije blještavilo, ono je žar. Tu postoji razlika između blještavila i žara.

49 Vidite, mi samo idemo okolo, kao što sam rekao, uzimajući leš i

svome beskrajnom umu unapred video Njegovu crkvu i predodredio ih za usvajanje sebi za decu po Isusu Hristu, da im da Večni Život na kraju vremena. Koja predivna stvar. Brate Neville, to me jednostavno čini da se osećam mnogo bolje. Tako... Usvajanje po Krvi Isusa Hrista...

43 Sada zapazite kako idemo dalje. Mi znamo da je to gotovo... Mi smo predodređeni s Jagnjetom. Sveti Duh je naš Pečat. "Zalog" označava da "još više treba doći." Mi sada imamo tek Zalog toga. Zalog je samo kapara, kapara koja to drži i osigurava, te smo usidreni tako da niko drugi to ne može dotaknuti. To je Zalog našeg usvajanja. Amen. Duh Sveti je sada Zalog Božiji u našim srcima (pečat) da nas na kraju puta čeka usvajanje sinova: sinova i kćeri Božijih.

44 Okrenimo drugi stih, kratko; napisao sam to ovde na drugoj strani. Rimljani 8:22, mislim da je to predivno. Studirajući juče, zapisao sam nekoliko stihova na koje bih se želeo osvrnuti.

Jer znamo da sva stvorenja zajedno uzdišu i da se sva zajedno nalaze u porođajnim mukama sve dosad.

No, ne samo ona već i mi koji imamo prve plodove Duha, sami u sebi uzdišemo ustrajno iščekujući posinjenje: otkupljenje našega tela.

Vidite li vi to? "Celo stvorenje uzdiše," rekao je Pavle. Sve uzdiše. Pogledajte ovo drveće kako se bori. Pogledajte na ovo cveće kako se bori za život, da odbaci mraz od sebe. Pogledajte ova stabla kako se bore da bi držala grane i tako pevala slavu Bogu. Vidite? Sve, sva priroda, sve životinje, sve ptice, kako ona brzo odleti i umakne neprijatelju, sve uzdiše. "I mi takođe," rekao je Pavle, "uzdišemo zajedno s njima, jer čekamo otkupljenje našeg tela."

45 Ali sada, oni su bili sve te godine do danas, a i mi sada imamo Zalog naše baštine. Oh, šta mi to imamo? Mi imamo dokaz da Gospod živi. Mi imamo dokaz da je Gospod s nama. Mi imamo dokaz da nas Gospod nije napustio (zanemario), da smo mi Njegovi i On naš, jer mi u našim telima ugošćujemo Duha Svetoga Božijeg koji viče: "Abba, Oče." I nema ničega što bi to moglo oduzeti od nas. Mi smo usidreni u Hristu.

Vidite, drveće to nema; priroda to nema; ali mi još uvek uzdišemo zajedno s njima jer još uvek nismo primili puninu našeg usvojenja. Ali mi imamo Zalog toga, da smo bili pokupljeni iz stvari ovoga sveta i sada postajemo sinovi i kćeri Božije. Kakvi mi ljudi trebamo biti? Oh, kada razmišljamo o tome... Mislite o tome.

Mi imamo Zalog; naš duh uzdiše za puninom otkupljenja, ali sada mi imamo Zalog toga. Kada primamo Duha Svetoga, to je Zalog našeg kompletnog otkupljenja ili potpuno spasenje. O kako je to lepo. Ja to tako volim. Dobro.

Dakle, Sveti Duh i Bog Otac su ista osoba ili On ima dva oca. Vidite?

Rodiće sina i daj mu ime Isus, jer će on izbaviti svoj narod od greha njegovih.«

A sve je to bilo da se ispuni ono što je Gospod rekao po proroku...

Bog je bio s nama, Emanuel, što je Bog, Otac, Sin i Duh Sveti u jednome imenu, ISUS HRIST, koji čuva vrata protiv zablude.

33 Pre nekoliko dana u Čikagu, pre održavanja službeničkog udruženja u Čikagu, velikom Čikagu ... ja sam znao ... Duh sveti me probudio u noći i rekao mi, "Stani pored prozora!", te je rekao: "Tamo je grupa službenika, i oni ti spremaju doručak." Rekao je: "Budi oprezan, oni te žele napasti na temelju ovoga."

Rekao sam: "Hvala Ti, Gospode." On mi je pokazao gde će se to odigrati.

Ja sam otišao i rekao nekim službenicima, bratu Carlsonu i bratu Tomiju Hicksu, šta će se dogoditi. Rekao sam: "Mesto koje ste vi naručili, to neće biti tamo. Mi ćemo biti na drugom mestu." Rekao sam kako će doktor Meade postaviti sto, kako će crni čovek ući unutra, postaviti to na ovaj način, i sve o tome.

34 Tako tog jutra oni su rekli... Moj sin mi je rekao: "Tata, ideš preko u tu zbrku?"

Ja sam rekao: "Ja ne idem preko u zbrku. Idem preko, pomazan Svetim Duhom, s Rečju Božjom koja će čuvati prestolje Milosti tako dugo dok je On ovde."

Tako kada smo otišli tamo, pre nego što su oni uopšte imali šansu postaviti pitanje, Sveti Duh mi je govorio, rekavši: "Eto, sada je vreme da to kažeš!"

Ja sam počeo: "Znam zašto ste vi ovde." Rekao sam: "Vidite, brate Hicks, i brate Carlson, vi koji ste glavni u Hrišćanskom Udruženju Poslovnih ljudi," nastavio sam: "zar nije sve upravo onako kako mi je Duh Sveti prekućno rekao, da vi nećete dobiti tu sobu, već da ćemo biti ovde?" I oni su to dobili tog jutra. A ja sam rekao: "Sada, pogledajte, svako od nas sedi upravo onako kako sam rekao da će to biti." Nastavio sam: "Stvar s kojom ste mi hteli doći jeste pitanje Imena Isusa Hrista u krštenju."

35 I kada smo... Duh Sveti je počeo uzimati Reč Božiju i otkrivati je i interpretirati je tako da su skupljeni službenici - trinitarijanci pružali ruke s drhtanjem jedni prema drugima ispod stola dok su im niz obraze tekle suze. I ja razumem nakon toga da je njih sedamdeset i dvoje došlo dole do ovog šatora da ih krstim u Ime Gospoda Isusa Hrista.

Presto Milosti je čuvan, vidite li vi to? Duh Sveti čuva Presto Milosti. Mi to moramo upravo tako čuvati ... Pustimo Reč Božiju ... te velike glasnike postavljene tamo, Mateja, Marka, Luku i Jovana, koji osiguravaju svako delo u Novome Zavetu.

I sada, to je upravo ono što sam bio rekao na početku ovog jutarnjeg sastanka, čuvajmo to upravo Evanđeljem, te stvari. Čuvajte to upravo tamo gde će Evanđelje to osigurati.

36 Videli smo kako su oni čuvali Presto Milosti u Starome Zavetu; a ovde, Matej, Marko, Luka i Jovan, svi oni. I čak je i Lav iz Judinog plemena položio svoj život da bi čuvao taj Presto Milosti, da bi on bio poškropljen Njegovom vlastitom Krvlju. I ovde On stoji ovog jutra, veliki Pobednik koji će sići s istoka jednog dana i mi ćemo videti NJega!

37 No, sada moramo požuriti, jer znam da je danas ovde služba krštavanja. Šta je ta Knjiga sa sedam pečata? Oh, kako divna stvar. Jeste li zapazili kako tamo kaže: "Bilo je sedam pečata na zadnjoj strani knjige." To je nešto... Neka nam Gospod pomogne i da nam hrabrost, i možda pre ili kasnije ja ću to moći vama izneti. Gledajte, ovo nije pisano u Reči; Knjiga je zapečaćena sa zadnje strane. Knjiga je bila zapečaćena sa tih sedam pečata. Cela misterija (tajna) te knjige je zapečaćena sa tih sedam pečata. Ovo je jedno od najlepših poglavlja u celoj Knjizi Otkrivenja. Gledajte.

Potom u desnici onoga koji je sedeo na prestolu opazih knjigu ispisanu iznutra (to je ono što mi čitamo ovoga jutra, to je zapisano unutra) i spolja i zapečaćenu sa sedam pečata.

Izvan Biblije, ono što Biblija čak i ne kaže, ona je zapečaćena sa sedam pečata: Tajne Božije.

38 Šta to znači? Pečat predstavlja završeni produkt, nešto što je već testirano, dokazano, i tek tada zapečaćeno. Mi imamo Zalog našeg spasenja već sada kada smo zapečaćeni Duhom Svetim. To je Zalog našega spasenja.

Idemo nazad za minut... Imam ovde zapisane stihove, nekoliko njih. Neće biti vremena da ih sve uzmemo. Ali idemo za trenutak u Efežane, i čitajmo to u prvom poglavlju Efežana, tako da možete dobiti pravo značenje.

Pavle, apostol Isusa Hrista voljom Božijom, svetima koji su u Efezu...

I zapamtite, Jovan je imao to Pismo adresirano na Efežane, i na verne u Hristu, one kojima je Pavle propovedao, te ih doveo do Evanđelja i Evanđeljem ih odgajao i hranio.

... svetima koji su u Efezu, i vernima u Hristu Isusu. (To su oni koji

već jesu u Hristu.)

Kako mi dolazimo (dospevamo) u Hrista? Po jednome Duhu mi smo svi kršteni u jedno Telo, a to je Telo Hristovo.

Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospoda Isusa Hrista!

Neka bude hvaljen Bog i Otac Gospoda našega Isusa Hrista, on koji nas blagoslovi svakim duhovnim blagoslovom na nebesima u Hristu.

39 Razmislimo o ovome. On nas je blagoslovio svom nebeskom milošću i blagoslovima, dok se mi okupljamo u Hristu Isusu kao vernici, izabrana crkva, pozvani, stavljeni na stranu. On nas je zapečatio svojim Svetim Duhom, i sada nam otkriva one stvari koje nam predstoje u budućnosti. Tako, došli smo do sedam pečata.

On nas u Njemu sebi izabra pre stvaranja sveta, da budemo sveti i bez mane pred Njim; u ljubavi nas predodredi sebi za sinove (sinovsko usvajanje) po Isusu Hristu, prema odluci svoje volje, na hvalu slave svoje milosti...

Kako je to predivna misao.

40 Čitajmo za trenutak sada posebno stihove 12, 13 i 14.

...da budemo na hvalu slave Njegove, mi koji smo prvi verovali u NJega, u koga ste i vi verovali, nakon što ste čuli reč istine, i Evanđelje svoga spasenja, u kome ste, nakon što ste verovali, i onda zapečaćeni Duhom Svetim obećanim,...

"Nakon što ste verovali..." O, moja braćo baptisti, kako možete reći da to nije tako? Vi kažete da primete Duha Svetoga kada vi verujete? Ovde piše: "Nakon što ste verovali, vi ste zapečaćeni Duhom Svetim, obećanim." Zapazite:

...koji je zalog našeg nasledstva za otkupljenje onih što su postali Božije vlasništvo na hvalu slave njegove.

41 Mi nalazimo da pečat znači da je stvar završena kod Boga; nešto je već određeno. I svaki je vernik zapečaćen s tim obećanjem od samog početka, zato što smo mi pre postanka sveta bili predodređeni za usvajanje sinova, pre nego što je svet uopšte postao. O, koja je to nada; to nas čini postojanima i sigurnima, sidro duše koje nije bačeno ovde ili tamo, nego mi smo usidreni u Hristu. To je nada koja je sigurna. "Predodredio nas je pre postanka sveta, za usvajanje sebi za sinove po Isusu Hristu." O, kako divno. Ja tako volim taj dovršeni posao sa Bogom.

42 Dozvolite sada da vam navedem jedan drugi stih. "A sve koje je predodredio, On je i pozvao; sve koje je pozvao, On je i opravdao; sve koje je opravdao, On je i proslavio." Skroz od samoga početka, Bog je u